

Testele sunt verificabile în totalitate prin aceste manuale, având ca scop să surprindă nivelul pregătirii candidaților, precum și capacitatea lor de gândire economică pentru formularea de soluții la diversele probleme specifice economiei de piață concurențial-funcțională. Ne-am preocupat să stimulăm asimilarea activă a informațiilor științifice pentru concursul de admitere, evitând învățarea mecanică sau supradozajul informațional al candidaților.

Lucrarea noastră, având un grad important de inedit, ilustrat și de apariția ei virtuală pe Internet, este perfectibilă și ne manifestăm disponibilitatea pentru dezvoltarea și îmbunătățirea ei ulterioară.

*Succes deplin tuturor candidaților
Academiei de Studii Economice din București!*

Colectivul de autori

Activitatea economică

1. Care din următoarele trăsături nu aparțin nevoilor:
 - a) limitate în capacitate;
 - b) concurente;
 - c) regenerabile;
 - d) nelimitate ca număr;
 - e) limitate ca număr.
2. Care dintre următoarele afirmații cu privire la nevoile economice nu este adevărată?
 - a) reprezintă cerințe ale existenței oamenilor ca indivizi și membri ai societății;
 - b) se satisfac prin consumul de bunuri;
 - c) au atât o determinare obiectivă cât și una subiectivă;
 - d) sunt limitate și statice;
 - e) volumul și diversitatea lor au tendințe de creștere.
3. Bunurile se împart în libere și economice, după următorul criteriu:
 - a) natura subiectului purtător;
 - b) complexitatea lor;
 - c) modul de regenerare;
 - d) modul de acces al indivizilor la ele;
 - e) gradul de satisfacere.
4. Una dintre următoarele afirmații este compatibilă cu principiul raționalității utilizării resurselor:
 - a) se produc bunuri de calitate inferioară;
 - b) se produce ce nu se cere;
 - c) activitatea economică respectivă poluează mediul;
 - d) se produce mai mult decât se cere;
 - e) se produce cu consumuri de resurse mai mici, prin folosirea tehnologiei avansate.

4. Un individ are un venit disponibil de 200 RON. El poate achiziționa tricouri la prețul unitar de 100 RON și cămăși la prețul de 200 RON/bucată. Costul de oportunitate al achiziționării unei cămăși este:

- a) 1,5 tricouri;
- b) 0,5 tricouri;
- c) 2 tricouri;
- d) 2,5 tricouri;
- e) 1 tricou.

6. Principala caracteristică a nevoilor umane se referă la:

- a) caracterul lor nelimitat;
- b) caracterul lor neregenerabil;
- c) caracterul lor limitat și dinamic;
- d) raritatea lor;
- e) caracterul lor neconcurențial.

7. Activitatea economică este eficientă pe termen lung dacă raportul $\frac{\text{efect}}{\text{efort}}$:

- a) este supraunitar;
- b) este subunitar;
- c) este unitar;
- d) nu se poate calcula;
- e) este negativ.

8. Activitatea economică este eficientă pe termen lung dacă raportul $\frac{\text{efort}}{\text{efect}}$:

- a) este supraunitar;
- b) este subunitar;
- c) este unitar;
- d) nu se poate calcula;
- e) este negativ.

5. O persoană dispune de un venit de 2.000 u.m. și poate achiziționa două bunuri, A și B. Prețul bunului A este de 250 u.m., iar al bunului B, 500 u.m. În aceste condiții, costul oportunității achiziției unei unități din bunul A este:

- a) 0,5 unități din bunul B;
- b) 1 unitate din bunul B;
- c) 1,5 unități din bunul B;
- d) 2 unități din bunul B;
- e) 2,5 unități din bunul B.

10. Bunul economic marfă este:

- a) numai un bun material;
- b) numai un serviciu;
- c) orice bun care se consumă;
- d) un bun care are utilitate;
- e) un bun destinat vânzării-cumpărării pe piață.

11. Un bun economic destinat autoconsumului reprezintă:

- a) orice bun achiziționat de pe piață;
- b) o marfă;
- c) rezultatul propriei producții;
- d) un serviciu de pregătire profesională;
- e) un bun obținut prin sponsorizare.

12. Potrivit științei economice, nevoile sunt:

- a) satisfăcute numai cu bunuri economice;
- b) satisfăcute prin consumul de bunuri;
- c) subiective, prin condițiile care le generează;
- d) limitate și statice;
- e) rezultatul exclusiv al presiunilor externe, însoțite de amenințarea cu pedeapsa.

13. Nu sunt trăsături ale nevoilor:
- caracterul subiectiv;
 - determinarea obiectivă;
 - creșterea și diversificarea lor continuă;
 - tendința generală de reproducere;
 - raritatea.
14. Spre deosebire de bunurile economice, bunurile libere sunt:
- necesare indivizilor;
 - produse în activitatea economică;
 - un dar al naturii;
 - dobândite din munca proprie, fără să se apeleze la schimb;
 - consumate numai de către persoanele din zonele de munte.
15. Nu sunt trăsături ale bunurilor economice:
- limitate în ofertă;
 - obținerea lor generează un cost;
 - se produc în mod continuu;
 - accesul și sub formă de autoconsum;
 - caracterul nelimitat.
16. Care dintre afirmațiile de mai jos este falsă?
- un bun liber poate fi produs de om;
 - un bun economic poate fi un serviciu;
 - bunurile economice pot fi destinate pieței;
 - nu orice bun economic este o marfă;
 - orice nevoie se acoperă prin consumul de bunuri.
17. Apelarea la schimb pentru acoperirea nevoilor a devenit dominantă în timp, deoarece:
- elimină orice fel de risipă;
 - elimină definitiv autoconsumul;
 - nevoile sunt mai bine satisfăcute, iar mijloacele utilizate au o eficiență mai mare;
 - bunurile libere sunt limitate;
 - elimină diviziunea muncii.
18. Care din afirmațiile de mai jos nu este corectă ?
- o resursă regenerabilă în activitatea economică este nelimitată;
 - a gospodări înseamnă a diminua tensiunea dintre nevoi și resurse;
 - o resursă regenerabilă poate să fie și refolosibilă;
 - acoperirea nevoilor se poate face și direct, fără să se apeleze la schimb;
 - serviciile pentru consum personal sunt și bunuri economice.
19. Costul de oportunitate:
- este determinat de proprietatea privată;
 - este cea mai bună alternativă sacrificată;
 - are la bază concurența dintre agenții economici;
 - este condiționat de politicile guvernamentale;
 - este egal cu zero, dacă pregătirea profesională este cea mai bună.
20. Potrivit științei economice, costul de oportunitate:
- însoțește numai alegerile în calitate de consumatori;
 - este egal cu zero, în activitățile competitive;
 - este un cost al alegerilor făcute ca producători sau consumatori;
 - nu este specific fiecărui agent economic;
 - nu are legătură cu limitarea resurselor.
21. Principiul raționalității în economie:
- se poate exprima numai prin regula maximului;
 - își are determinarea în tensiunea nevoi-resurse;
 - este incompatibil cu existența costului de oportunitate;
 - se poate exprima numai prin regula minimului;
 - este compatibil cu risipa resurselor limitate.

22. În virtutea principiului raționalității:
- a) economisirea timpului este cea mai importantă cerință a progresului;
 - b) timpul cheltuit poate fi recuperat;
 - c) risipirea resurselor limitate micșorează costul real al alegerilor;
 - d) regenerarea și refolosirea resurselor elimină caracterul nelimitat al mijloacelor;
 - e) costul de oportunitate este zero, la cea mai bună utilizare a resurselor.
23. Care din afirmațiile de mai jos este corectă?:
- a) activitatea economică nu este o componentă a activității sociale;
 - b) știința economică descrie, explică și prognozează acte și fapte economice;
 - c) obiectivele de atins nu sunt concurente;
 - d) resursele economice sunt nelimitate și cu întrebuințări alternative;
 - e) succesul și eșecul economiei ca știință se pot calcula.
24. Activitatea economică reprezintă:
- a) totalitatea activităților prin care oamenii își asigură bunurile pentru a-și satisface nevoile;
 - b) activitățile prin care oamenii își asigură doar bunurile materiale;
 - c) activitățile prin care oamenii își asigură doar serviciile;
 - d) numai activitățile prin care se asigură bunurile de strictă necesitate;
 - e) numai activitățile prin care se asigură bunurile de folosință îndelungată.
25. După natura subiectului, nevoile pot fi:
- a) individuale și de vârf;
 - b) individuale și sociale (colective);
 - c) sociale și elevate;
 - d) de subzistență;
 - e) vitale și elevate.
26. Bunurile necesare satisfacerii nevoilor pot fi:
- a) libere și economice;
 - b) numai libere;
 - c) numai economice;
 - d) doar servicii;
 - e) doar servicii de consum personal.
27. Satisfacerea nevoii se poate realiza pe două căi principale:
- a) direct (cu bunuri obținute cu mijloace proprii) și indirect, prin schimb;
 - b) numai direct, cu bunuri obținute prin mijloace proprii;
 - c) doar cu bunuri obținute prin intermediul schimbului;
 - d) prin autoconsum;
 - e) prin consum de bunuri.
28. Ansamblul activităților interdependente prin care oamenii utilizează resurse limitate, cu întrebuințări alternative, pentru a produce bunuri economice în vederea acoperirii nevoilor concrete nelimitate semnifică:
- a) în principal producerea de servicii;
 - b) activități independente de producerea de bunuri;
 - c) repartiția veniturilor;
 - d) schimbul de bunuri alimentare;
 - e) economia.

29. Risipa de resurse survine, în principal, atunci când:
- se produce ce nu se cere;
 - se produce ce se cere;
 - se produce cât se cere;
 - consumul de resurse este pe măsura tehnologiei dominante;
 - se respectă calitatea produselor.
30. Aprecierea că „rolul științei economice este să explice procesul prin care individul este servit” aparține lui:
- J. K. Galbraith;
 - J. M. Keynes;
 - P. Samuelson;
 - R. Lipsey;
 - A. Chrystal.
31. Problemele de bază ale economiei sunt:
- ce producem? sau cât producem?
 - ce producem? cât producem? cum producem? pentru cine producem?
 - cât producem? sau pentru cine producem?
 - ce producem? sau cum producem?
 - ce și cât producem fără a avea importanță cum producem.
32. Raționalitatea economică presupune:
- respectarea regulii maximului doar pe termen scurt;
 - respectarea regulii minimului doar pe termen lung;
 - utilizarea mijloacelor limitate, în așa fel încât satisfacerea nevoii să fie maximă;
 - maximizarea rezultatelor utile la mijloacele date folosite doar pe termen lung;
 - minimizarea mijloacelor folosite pentru obținerea rezultatelor dorite doar pe termen lung.
33. Principiul minimaxului în economie presupune:
- realizarea cu mijloacele date a celor mai bune rezultate posibile;
 - obținerea rezultatelor dorite, cu cele mai mici cheltuieli de mijloace;
 - obținerea rezultatelor dorite cu resurse mai mari decât permite tehnologia dominantă;
 - obținerea de cât mai multe rezultate indiferent de calitate;
 - maxim de rezultate utile cu minimum de cheltuieli de resurse, în restricțiile date, de spațiu și de timp.
34. Nu reprezintă activitate compatibilă cu funcția de a produce a întreprinderilor:
- substituie factori de producție;
 - cumpără factori de producție;
 - combină factori de producție;
 - sponsorizează acțiuni culturale fără să beneficieze de scutiri la impozitul pe profit;
 - urmărește obținerea de profit.
35. Nu reprezintă administrație privată:
- sindicatul;
 - armata;
 - Crucea Roșie;
 - partidele politice;
 - fundațiile.
36. În funcție de natura lor, fluxurile dintre agenții economici se împart în:
- nominale și reale;
 - reale și monetare;
 - brute și nete;
 - fixe și variabile;
 - finale și intermediare.

37. Atunci când întreprinderile angajează forță de muncă și plătesc salarii, realizează:
- doar un flux monetar;
 - doar un flux real;
 - nu se poate vorbi de existența unui flux real/monetar pe piața muncii;
 - numai un flux de ieșiri pentru întreprinderi;
 - atât un flux monetar cât și un flux real.
38. Atunci când un producător vinde o marfă și încasează venituri, realizează:
- numai un flux monetar ;
 - numai un flux real;
 - nu se poate vorbi de existența unui flux real/monetar pe piața bunurilor și serviciilor;
 - doar un flux de intrări pentru producător;
 - atât un flux monetar cât și un flux real.
39. Reprezintă o administrație privată:
- armata;
 - învățământul public;
 - partidele politice;
 - primăria;
 - prefectura.
40. Una din următoarele activități nu are caracter comercial:
- furnizarea serviciilor de apărare națională;
 - transferul unor sume de bani între două conturi bancare;
 - vânzarea de bunuri de consum final;
 - vânzarea de bunuri de consum intermediar;
 - acordarea de credite clienților bancari.
41. Administrațiile publice:
- realizează producție necomercială pentru colectivități și redistribuie veniturile între agenții economici;
 - realizează producție comercială;
 - distribuie veniturile între agenții economici;
 - realizează numai producție necomercială pentru menaje;
 - realizează producție comercială pentru menaje.
42. În economie, menajul desemnează unitatea care, în principal:
- consumă;
 - produce;
 - consumă doar bunuri materiale;
 - produce servicii;
 - produce și consumă servicii.
43. Întreprinderea dezvoltă relații cu statul prin:
- plata impozitelor și primirea de subvenții;
 - costuri;
 - economii de la alți agenți;
 - diviziunea muncii;
 - cifra de afaceri.
44. Menajele dezvoltă relații cu întreprinderile prin:
- muncă, salarii și profit distribuit;
 - impozite;
 - economii la bănci;
 - ajutoare de stat;
 - subvenții.

45. Funcția de a produce a întreprinderii constă în formularea următoarelor întrebări:
- cât de mare va fi profitul?
 - care este segmentul de piață pe care îl va deține?
 - va produce doar servicii?
 - ce bunuri vor fi produse, cum și pentru cine vor fi produse bunurile?
 - care vor fi firmele concurente.
46. Nu reprezintă trăsătură comună pentru toate întreprinderile:
- realizarea aceleiași funcții;
 - caracterul sistemic al activității;
 - inexistența dimensiunii sociale;
 - crearea și repartizarea valorii;
 - efectuarea de investiții.
- ★ 47. Valoarea adăugată reprezintă:
- plusul de valoare care se creează în întreprindere;
 - consumul intermediar;
 - capitalul circulant;
 - partea amortizată a capitalului fix;
 - diferența dintre cifra de afaceri și investiții.
- ★ 48. Raritatea:
- este specifică numai bunurilor economice;
 - este specifică numai bunurilor libere, deoarece acestea sunt mai puține ca număr;
 - este independentă de nevoile oamenilor, referindu-se la resurse;
 - este o situație de moment, ce poate fi depășită;
 - nici una din variantele de mai sus.
49. Expresia „economie naturală” are semnificația de economie:
- în care nu există bunuri create de om;
 - care respectă cerințele legate de conservarea mediului natural;
 - în care produsele vândute pe piață sunt obținute exclusiv din natură;
 - în care predomină autoconsumul;
 - care respectă legi ale naturii.

823. Creșterea eficienței economice în procesul integrării nu este însoțită de:

- a) creșterea puterii de negociere a grupărilor integraționiste;
- b) intensificarea concurenței în interiorul noilor piețe;
- c) transformări structurale pentru a atenua diferențele dintre zonele spațiului integrat;
- d) posibilitatea dezvoltării tuturor economiilor țărilor membre;
- e) diminuarea concurenței în interiorul noilor piețe.

824. Nu reprezintă condiție de aderare la Uniunea Europeană:

- a) asigurarea stabilității instituțiilor care garantează buna funcționare a democrației;
- b) folosirea și aplicarea unui sistem propriu de norme independent de cel comunitar;
- c) recunoașterea obiectivelor stabilite pentru realizarea Uniunii Economice și Monetare și promovarea acțiunilor necesare îndeplinirii acestora;
- d) încorporarea în propria legislație și aplicarea sistemului de norme comunitare;
- e) existența unei economii de piață funcționale, capabilă să facă față presiunilor concurențiale din cadrul pieței interne unice.

Activitatea economică

1	e
2	d
3	d
4	e
5	c
6	a
7	a
8	b
9	a
10	e
11	c
12	b
13	e
14	c
15	e
16	a
17	c
18	a
19	b
20	c
21	b
22	a
23	b
24	a
25	b

26	a
27	a
28	e
29	a
30	a
31	b
32	c
33	e
34	d
35	b
36	b
37	e
38	e
39	c
40	a
41	a
42	a
43	a
44	a
45	d
46	c
47	a
48	a
49	d